

1ον ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΜΕ ΘΕΜΑ «Η ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ»

Μέ ἔμπνευσιν καί πρωτοβουλίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου του Γ' καί μέ ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας καί Ἱεραῆς Συνόδου, συνεστήθη καί διωργανώθη διά Καταστατικοῦ καί ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως Μ.Κ.Ο. ὑπό τόν τίτλον «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐδρεύουσα ἐν τῇ Ἐξαρχίᾳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἀθήναις, σκοπόν ἔχουσα τήν προβολήν τῶν Παναγίων προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς, τήν ἠθικήν καί ὑλικήν ὑποστήριξιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διά τήν διαφύλαξιν τῶν προσκυνημάτων τούτων καί τήν διάδοσιν τῶν ἀξιῶν τῆς Ρωμηοσύνης ὡς τοῦ τρόπου ὑπάρξεως καί ζωῆς ὅλων τῶν ἔθνων, τῶν ἐντασσομένων εἰς τό Σῶμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐχόντων τάς ρίζας αὐτῶν εἰς τήν Νέαν Ρώμην, τήν ἀναδειχθεῖσαν ὑπό τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων ὡς τῆς πρωτεύουσης τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Ὡς διαχειριστής τῆς Μ.Κ. ταύτης ὀργανώσεως ὠρίσθη ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης, ὁ καί χορηγός τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ «δοχειοῦ» τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἐν λόγῳ 1^{οῦ} Διεθνοῦς Συνεδρίου διά τήν ρωμηοσύνην, παρασημοφορηθεῖς μετά τοῦ κ. Λαυρεντίου Λαυρεντιάδου μέ τό παράσημον τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὡς Ἀναπληρώτρια Διαχειρίστρια, διωρίσθη ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, θεολόγος καί δρ. τῆς Φιλοσοφίας, ὡς Σύμβουλος δέ αὐτῆς ὁ ἰατρός κ. Χρῆστος Νικολάου, ὁ ἔχων καί τήν ἐποπτικήν παρακολούθησιν τῶν ιστοσελίδων τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ».

Καρπός τῶν δραστηριοτήτων τῆς ὀργανώσεως ταύτης ὑπῆρξε τό 1^{οῦ} Διεθνές Συνέδριον αὐτῆς μέ θέμα «Ἡ Ρωμηοσύνη διά μέσου τῶν αἰώνων», συγκληθέν εἰς τό Ἄμφιθέατρον τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν ἀπό Σαββάτου, 30^{ῆς} ἕως καί Κυριακῆς, 31^{ῆς} Μαΐου 2009.

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Συνεδρίου τούτου ἦσαν: Ὁ Καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φώτιος Δημητρακόπουλος, ὁ Καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος καί ὁ Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Ψυχολογίας τῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων Τσιτσιγκός. Ὁργανωτική Ἐπιτροπή ἦσαν: ἡ κ. Εἰρήνη Μαθιοῦ, ὁ κ. Δημήτριος Σαρρῆς καί ὁ κ. Παναγιώτης Διακουμῆς.

Διά τήν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέβη εἰς Ἀθήνας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καί ἡγουμένου ἐν Φχέσ, Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' εἰς τὰς Ἀθήνας, τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, Παρασκευῆς 29^{ης} Μαΐου, ἐγένετο συνάντησις Αὐτοῦ καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ μετά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Εἰς τήν συνάντησιν ταύτην συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρὸς κοινόν ὄφελος ἀμφοτέρων.

Τὴν πρωίαν τοῦ Σαββάτου, 30^{ης} Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου διὰ προσφωνήσεως, ἐν ᾗ ἐτόνισεν ὅτι σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» εἶναι ἡ διὰ ταύτης προβολὴ τῆς ἀληθείας, ὅτι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί, διατηροῦντες τὰς ἐθνικὰς, γλωσσικὰς καί πολιτιστικὰς αὐτῶν παραδόσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ εὐλογημένον γένος τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων, ἐνταχθέντων διὰ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως εἰς τὸ Σῶμα τῆς ἐνούσης τούτους Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ καλλιέργεια μιᾶς τοιαύτης μὴ ἐθνικιστικῆς ταυτότητος κέκτηται προτεραιότητα διὰ τὸ ποίμνιον, τὸ ἐμπεπιστευμένον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου, ἀραβόφωνον μὲν, λόγῳ τῆς μετὰ τὸ 638 μ.Χ. δημιουργηθείσης νέας πολιτικῆς καταστάσεως, Ἑλληνορθόδοξον ὅμως «Ροῦμ Ὀρθόδοξ» εἰς τὸ δόγμα, πιεζόμενον δὲ ὑπὸ τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐξάρσεως τοῦ ἐθνικισμοῦ καί

θηρσκευτικοῦ φανατισμοῦ. «Τὴν ταυτότητα τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τούτου», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἐγγυᾶται διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, συνδέον ταῦτα διὰ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, καθαγιασθέντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως».

Τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἠκολούθησαν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγγέλου Αὐτοῦ, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαβριήλ. Ἐν ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἐχαιρέτισε τὸ 1^{ον} Διεθνές Συνέδριον τῆς Ρωμηοσύνης, λέγων ὅτι τοῦτο λαμπρύνεται διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ διὰ τοῦ θέματος «Ἡ Ρωμηοσύνη διὰ μέσου τῶν αἰώνων» καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνορθόδοξος παράδοσις ἔδωσε διαχρονικὰς ἀξίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἐν συνεχείᾳ ἠύχθη τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ὁμιλητάς, διὰ τῶν διαλέξεων τῶν ὁποίων θὰ ἀνακαλυφθοῦν αἱ ρίζαι καὶ θὰ προβληθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς ρωμηοσύνης.

Τὸ Συνέδριον ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὅστις εἰς τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων διὰ τὴν προσδιδομένην ὑπ' αὐτοῦ ἔμφασιν εἰς τὴν ρωμηοσύνην εἰς μίαν ἐποχὴν ἀμφισβητήσεως, συγχύσεως καὶ προσπαθειῶν ἀποδομήσεως τῶν πάντων.

Χαιρετισμὸν ἀπηύθυνε τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ τοῖς Συνέδροις καὶ ὁ χορηγὸς τοῦ Συνεδρίου κ. Πέτρος Κυριακίδης, λέγων ὅτι ἡ ἴδρυσις τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» τυγχάνει θεάρεστον ἔργον, καθ' ὅτι σκοπὸς αὐτῆς τυγχάνει ἡ καταγραφή καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ στήριξις τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἐξακολουθῶν, εἶπεν ὅτι θεωρεῖ τιμὴν αὐτοῦ ὅτι ἐπελέγη διὰ τὴν στήριξιν τῆς ρωμηοσύνης ὡς τῆς ἀγίας παραδόσεως ἡμῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν εἰς Χριστόν, τὰς Συνόδους τῶν Πατέρων, τὴν ὕμνολογίαν, τὰς τέχνας, τὰ γράμματα, τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐκαλλιέργησεν ὁ Ἕλληνας νοῦς καὶ τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἡμεῖς οἱ Νεοέλληνες, οἱ Ρωμηοί, ἀποκεκαθαρμένην ἐκ τῶν εἰδωλολατρικῶν στοιχείων αὐτῆς ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Βυζαντινῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Θεραπόντων

τῆς λογοτεχνίας καί τῆς ποιήσεως. «Ἡ ρωμηοσύνη», εἶπεν, «εἶναι συνόγκαιρη τοῦ κόσμου».

Μετά τάς ὡς ἄνω προσφωνήσεις ἠκολούθησαν αἱ διαλέξεις τῶν κάτωθι διακεκριμένων ἐπιστημόνων:

1. Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φωτίου Δημητρακοπούλου, γνωστοῦ καί ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου. Οὗτος εἰς τήν διάλεξιν αὐτοῦ μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη καί Χριστιανισμός», ἐτόνισεν ὅτι ἡ συνέχεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διετηρήθη, ὡσάκις διετηρήθη ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς Χριστόν. «Τό ἑλληνικόν ἔθνος», εἶπεν ὁ κ. Δημητρακόπουλος, «ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου καί τῶν ἀποστόλων, γίνεται διά τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἔθνος τῶν Ρωμαίων Χριστιανῶν, τό συνεχίζον τήν ὑπαρξιν αὐτοῦ διά τῶν ἀγώνων ὑπέρ τῶν δογμάτων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ὁ Ἑλληνισμός δέν ἔχει ἀνάγκην τοῦ Δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀλλά τοῦ μυστικοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Ἑλληνισμός κατέρρευσε, ὡσάκις ἐγκατέλειψε τήν πίστιν καί τάς θλίψεις».

2. Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Νιάρχου, Καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «Ἑλληνισμός καί Ρωμηοσύνη». Οὗτος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ρωμανία ἐξέλιπεν μεν ὡς πολιτική ἐξουσία, συνεχίζει ὅμως νά ὑπάρχη ὡς θρησκευτική, πολιτική καί πολιτιστική παράδοσις. «Ἡ Ρωμανία κι ἄν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρει κι ἄλλο...». Ὅτι εἰς τό Βυζάντιον δέν ὑπῆρξεν ἀναγέννησις, διότι δέν ὑπῆρξε μεσαίων καί σκοταδισμός, ἀλλά συνεχῆς καλλιέργεια τῶν κλασσικῶν γραμμάτων καί ἐλευθέρα ἀνάπτυξις τοῦ λόγου.

3. Τῆς κ. Μαρίας Μαντουβάλου, Ἀναπληρωτῆρας Καθηγητῆρας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέ θέμα: «Ρωμαῖοι, Ρωμηός, Ρωμηοσύνη». Αὕτη ἐτόνισεν ὅτι Δυτικοί μελετηταί καί πολιτικοί ἠμφεσβήτησαν τήν ἐθνικήν κληρονομίαν τῶν Ἑλλήνων καί

προσεπάθησαν νά άπαλείψουν τήν έθνικήν Βυζαντινήν καί Νεοελληνικήν συνέχειαν. Ο διδάσκαλος τοῦ γένους Άθανάσιος ο Πάριος χρησιμοποιεῖ άδιακρίτως τούς ὄρους «ήμεῖς Έλληνες ὄντες», «Έλλάς Έλλήνων γῆς», «Γραικοί, Ρωμαῖοι» καί «γῆ Ρωμαίων». «Οἱ Ρωμαῖοι καί Έλληνες μετονομασθέντες, διετήρησαν τήν θρησκευτικήν αὐτῶν ὁλοκληρίαν. Οἱ ὄροι Έλλην, Ρωμαῖος καί Γραικός χρησιμοποιοῦνται ἰσαξίως».

4. Τοῦ κ. Άθανασίου Παλιούρα, Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Αρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, μέ θέμα: «Τά ἱερά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: πνευματικά μαργαριτάρια τῆς Ὀρθοδοξίας». Οὔτος έπαρουσίασεν ὀπτικῶς τά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς ὁδοιπορικόν προετοιμασθέν ὑπ' αὐτοῦ καί συνοδευθέν διά καταλλήλων σχολιασμῶν, μυσούντων εἰς τά σωτήρια γεγονότα, τά συμβάντα ἐπί τῶν τόπων τούτων τῆς χάριτος, δηλαδή τῆς Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ἰορδάνου ποταμοῦ, θαβῶρ, Γολγοθᾶ, Ἁγίου Τάφου, Ὁρους Ἐλαιῶν, φυλασσομένων δι' άγώνων καί άγωνιῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἄδελφότητος.

5. Τῆς κ. Αἰκατερίνης Διαμαντοπούλου, Ἄναπληρωτριάς Διαχειριστριάς τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». Αὕτη έπαρουσίασε τούς στόχους τῆς ὀργανώσεως ταύτης, ὡς φορέως άναγεννήσεως τῆς ρωμηοσύνης μέ στόχους τήν προβολήν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τήν βοήθειαν τοῦ Πατριαρχείου διά τήν ανακαίνισιν αὐτῶν, τήν παροχήν τεχνικῆς ὑποστηρίξεως, τήν χρηματικήν ένίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου, τήν έπιχορήγησιν δι' ανακαίνισιν τῶν Βιβλιοθηκῶν, τήν κατάταξιν καί συντήρησιν τοῦ άρχειακοῦ ὑλικοῦ, τήν χορήγησιν ὑποτροφιῶν διά σπουδᾶς εἰς θεολογίαν, τήν άποστολήν έμψύχου ὑλικοῦ εἰς τήν Ἄδελφότητα, τήν ένίσχυσιν τῶν Μετοχίων τοῦ Πατριαρχείου καί τήν άποστολήν ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως κ.ά.

6. Τάς έργασίας τῆς πρώτης ἡμέρας κατέκλεισαν οἱ ὕμνοι άπό τήν Βυζαντινήν χορωδίαν «Τρίκκης Μελωδός».

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Τρίτης 31^{ης} Μαΐου 2009, Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὁ Μακαριώτατος ἐχοροστάτησεν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ἐποικοδομητικῶς.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου.
Διαλέξεις ἔδωσαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιληταί:

1. Ὁ καθηγητῆς τῆς Πατρολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνη τῶν Η.Π.Α. π. Γεώργιος Δράγας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ρωμηοσύνη, Ἀπόδημος Ἑλληνισμός, Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα» καὶ ἀνέλυσε, πῶς ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, συνεχίζεται ὡς τρόπος ζωῆς μέ τάς ἐν τῇ Διασπορᾷ ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ μέ τὴν παρουσίαν τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων εἰς τόν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

2. Ὁ Πολιτικός Ἐπιστήμων κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας ὠμίλησεν μέ θέμα: «Ἡ παρουσία τῆς Ρωμηοσύνης στό σύγχρονο γίγνεσθαι». Οὗτος ἐτόνισε, πῶς ἤρχισε νά ἀνακαλύπτῃ τὴν ρωμηοσύνην, ὅτε πρό εἰκοσαετίας ἐπεσκέφθη τὴν Ἰορδανίαν μέ τούς ἐν αὐτῇ ἀρχαιολογικούς χώρους εἰς Πέτραν, Μαδηβᾶν καὶ τάς ἑλληνικάς ἐπιγραφάς. Εἶπεν ὅτι ὁ τίτλος «Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ» οὐδέποτε ἀπενεμήθη εἰς βασιλεῖς τῆς Δύσεως καὶ ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἰδικήν της ταυτότητα. Σεβομένη τὴν ἐθνικὴν ταυτότητα ἄλλων λαῶν, δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλὰ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν, μεταφέρουσα εἰς αὐτὴν τό πνεῦμα τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Βυζαντίου, τῶν γραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχες ἕως Κοσμάν τόν Αἰτωλόν καὶ Νικόδημον τόν Ἁγιορείτην. Ἡ Ρωμηοσύνη ἀντιπροτείνει τόν κοινοτισμόν καὶ τὴν Ὁρθοδόξον Οἰκουμενικότητα εἰς τὴν σύγχρονον ἰσοπεδωτικὴν παγκοσμιοποίησιν.

3. Ὁ Κύπριος λογοτέχνης κ. Νικόλαος Ὀρφανίδης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κύπρου, συγγραφεύς, μέ θέμα: «Ἡ λογοτεχνικὴ πρόσληψις τῆς Ρωμηοσύνης» ὠμίλησε καὶ ἔδειξε ὅτι τό πνεῦμα

τῆς ρωμηοσύνης ἔχει περάσει εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν μέ τούς ποιητάς Γεώργιον Σεφέρην, κυρίως εἰς τό ποίημα αὐτοῦ «Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος μιᾶ», εἰς τό ὁποῖον μεταφέρει εἰς ποιητικόν λόγον τό ἔργον τοῦ Ἁγίου: «Περί τῶν κατὰ τὴν χώραν Κύπρον σκαιῶν», μέ τόν Φώτιον Κόντογλου εἰς τό ἔργον αὐτοῦ «Πονεμένη ρωμηοσύνη», μέ τό ποίημα «Ἐνάτη Ἰουλίου» τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Βασιλείου Μιχαηλίδου εἰς τό μαρτύριον τοῦ ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, 1821. «Μέ αὐτούς ἡ πονεμένη Ρωμηοσύνη», εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, «ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὑγιῆς ἔκφρασις ἐθνότητος, εἰσέρχεται εἰς τὴν ποίησιν. Ὁ ἐθνικισμός εἶναι παθογένεια, ἀρρώστεια καί αἵρεσις, ἐκ Δύσεως ἔλθοῦσα».

4. Ὁ κ. Ἰωάννης Δανδουλάκης, Πολιτικός Ἐπιστήμων, Διεθνολόγος, ὠμίλησε μέ θέμα: «Ἡ δυναμική τῆς Ρωμηοσύνης στό μέλλον», καί ἐστίασθη εἰς τό ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ὄντως ἠθική κρίσις, ἔλλειψις τοῦ μέτρου τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀντιγραφή ξένων προτύπων καί ὅτι οἱ ξένοι λαοί ὑποσκάπτουν τὴν ρωμηοσύνην, ἀλλά ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ἐάν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰς ζωογόνους ρίζας τῆς παραδόσεως ἡμῶν, ἥτοι τῆς θεολογίας, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί Ἀγιογραφίας, «νά μένη πάντοτε μαγιά», ὅπως λέει ὁ Μακρυγιάννης. Ἐπί τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Καρλομάγνου ὁ ἀραβικός κόσμος ἀφίσταται ἐπικρίνων, μεμψιμοιρῶν καί δυσφορῶν, ἐπί τῷ ἀκούσματι τοῦ Βυζαντίου θαυμάζει. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀνάγκη τῆς φωτισμένης ρωμηοσύνης. Ἡ ρωμηοσύνη ἔχει μίαν διπλωματικὴν μοναδικότητα, τὰ τέσσαρα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, μέ τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὡς τό ἀρχαιότερον ἀνά τόν κόσμον Χριστιανικόν θρησκευτικόν καθίδρυμα. Ταῦτα ἀποτελοῦν μέγα ἀξιοποιήσιμον πνευματικόν κεφάλαιον.

5. Ὁ Δρ. Χρῆστος Θ. Νικολάου, Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐπαρουσίασε τόν ιστοχώρον τοῦ Πατριαρχείου, ἰδρυθέντα διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως (Συνεδρία ἰς' 10.10.2006) καί διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς. Εἰς τοῦτον προβάλλονται τὰ ἱερά προσκυνήματα, αἱ ἱεραὶ Μοναί, ἡ διοικητικὴ δομὴ τοῦ Πατριαρχείου, ἡ λειτουργικὴ ζωὴ αὐτοῦ, ἡ ποιμαντικὴ δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου καί αἱ πάσης φύσεως δραστηριότητες τοῦ Πατριαρχείου. Ταῦτα πάντα προβάλλονται εἰς τὴν

έλληνικήν γλῶσσαν, ἀρκετά δέ τούτων ἔχουν ἤδη μεταφρασθῆ καί προβάλλονται εἰς τήν Ἀραβικήν καί τήν Ἀγγλικήν.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν οἰκείων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχει πρόσβασις εἰς τόν ἱστοχῶρον τῆς «Ρωμηοσύνης» μέ τήν διοικητικήν αὐτῆς δομήν, τούς στόχους αὐτῆς, τάς δραστηριότητας ὑπέρ τοῦ Πατριαρχείου καί τήν ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν τοῦ Πατριαρχείου σέ μονοτονική μορφή.

Εἰς τό τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν ἐπιλεγμένων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου παρουσιάζεται καί ὁ ἱστοχῶρος «Παντοκράτωρ», μέ δωρεάν παροχήν θρησκευτικοῦ πνευματικοῦ ἐπικοδομητικοῦ ὕλικου εἰς γραπτόν καί προφορικόν λόγον, ἐκκλησιαστικήν εἰδησεογραφίαν, ἐκκλησιαστικά ἀκούσματα καί χριστιανικάς ὁμιλίας ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τό ἰδιαίτερον τμήμα τοῦ ἱστοχῶρου τῆς Ρωμηοσύνης, εἰς τό ὁποῖον δείκνυται ἡ πανοραμική ἐν κινήσει ἀποτύπωσις καί παρουσιάσις τῶν προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Γολγοθᾶ καί ἐν γένει τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Σεϊδανάγιας. Ἡ παρουσιάσις αὕτη, ὄντως θαυμαστή, συμπληρουμένη ὑπό τοῦ κ. Νικολάου, θά προβάλη μέ τόν αὐτόν τρόπον καί τά ὑπόλοιπα προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου πρός ὄφελος τῶν εἰσερχομένων εἰς τό διαδίκτυον καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ρωμαίων.

Τά δημιουργηθέντα εἰς τάς καρδίας τῶν μετόχων τοῦ Συνεδρίου αἰσθήματα συγκινήσεως ἐκ τῶν λίαν ἐνδιαφερουσῶν διαλέξεων κατέστησαν εἰσέτι ἐντονώτερα οἱ ὕμνοι τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου, τῶν ψαλλομένων τήν παραμονήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό ἐν Γεσθημανῇ μνημα αὐτῆς, μελοποιημένοι ὑπό τῆς χορωδίας «Βυζαντινός χορός» καί ψαλέντες ὑπ' αὐτῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ.

Τήν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος,

λέγων ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀποτελεῖ πνευματικόν μέγεθος, ἀντιλεγόμενον καί ὡς ἐκ τούτου κείμενον εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν. Ἐπίσης ὅτι ἡ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» ἔχει τήν δυνατότητα νά συμβάλῃ διά τῆς δραστηριότητος αὐτῆς εἰς τήν ἀνάστασιν τῶν χριστιανῶν, τῶν ζώντων εἰς χώρας ἀνασφαλεῖς ὡς αὐτάς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνεν εὐχαριστίας τῷ κ. Πέτρῳ Κυριακίδῃ καί τῷ κ. Λαυρεντίῳ Λαυρεντιάδῃ διά τήν ἠθικὴν καί ὑλικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν εἰς τόν σωστικόν ρόλον τῆς ρωμηοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ, τῷ κ. Χρίστῳ Νικολάῳ, τῇ κ. Αἰκατερίνῃ Διαμαντοπούλου, τοῖς ὁμιληταῖς καί πᾶσι τοῖς συμμετασχοῦσι.

Εἰς τό τέλος τοῦ Συνεδρίου διενεμήθησαν cd, περιέχοντα τά Ἐγκώμια εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως αὐτά ψάλλονται εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Γεσθημανῇ τήν 14^{ην} Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ἐνώπιον τοῦ Θεομητορικοῦ μνήματος, μελοποιηθέντα ὑπό τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Σωτηρίου Ἀλεβιζάκη καί ἐρμηνευθέντα ὑπό τῆς Χορωδίας «Βυζαντινός Χορός».

Λίαν εὐμενῆ ὑπῆρξαν τά σχόλια τῶν συμμετεχόντων εἰς τό Συνέδριον διά τήν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ εἰς τήν παρουσίαν τοῦ περιεχομένου τῆς ρωμηοσύνης, ὡς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας καί τῶν ἀξιῶν αὐτῆς, μέ ἐπίκεντρον τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ὡς τῆς καρδίας ταύτης, λόγῳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder